

Република Србија
Апелациони суд у Новом Саду
Гж. 4586/16
8. фебруара 2017. године
Нови Сад

У И М Е Н А Р О Д А !

Апелациони суд у Новом Саду, у већу састављеном од судија Ђуре Тамаша, председника већа, Љиљане Цицмил и Едит Чордаш, чланова већа, у правној ствари **тужиоца АА** из ..., кога заступа законски заступник директор ББ из ..., кога заступају пуномоћници Боровоје Грујичић и Александар Грујичић, адвокати у Крупњу и Бојан Јовић, адвокат у Београду, против **туженог ВВ**, кога заступа Градско правобранилаштво Града Лознице, **ради накнаде штете**, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу, бр. П. 37/15 од 20. октобра 2016. године, у седници већа одржаној дана 8. фебруара 2017. године, донео је

П Р Е С У Д У

Жалба тужиоца се **ОДБИЈА** и пресуда Вишег суда у Шапцу, бр. П. 37/15 од 20. октобра 2016. године, у побијаном одбијајућем делу одлуке о главној ствари и одлуке о трошковима (ст. 1 и 3 изреке) и усвајајућем делу одлуке о трошковима парничног поступка (део ст. 2 изреке) **ПОТВРЂУЈЕ**.

Свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном првостепеном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете коју је претрпео, а коју су проузроковали органи туженог у вршењу своје функције у поступку издавања локацијске дозволе за стамбено-пословни објекат на к. п. бр. ... к.о. ... и прикључења истог на електромрежу плати износ од 26.052.269,88 динара са законском затезном каматом од 14.7.2013. године до исплате, износ од 10.410.230,80 динара са законском затезном каматом од 14.7.2013. године до исплате, износ од 10.410.230,80 динара са законском затезном каматом од 2.11.2014. године до исплате, износ од 1.310.186,00 динара са законском затезном каматом од 1.9.2015. године до исплате, износ од 1.310.186,00 динара са законском затезном каматом од 1.9.2015. године као дана подношења тужбе до исплате, износ од 4.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате и износ од 212.654,90 динара са законском затезном каматом од 1.6.2015. године до исплате, све у року од 15 дана од дана достављања пресуде (став 1 изреке). Обавезан је тужилац да туженом на име накнаде

трошкова парничног поступка исплати износ од 325.000,00 динара са законском затезном каматом од 20.10.2016. године до исплате, у року од 15 дана по пријему преписа пресуде под претњом извршења, а преко овог па до траженог износа од 415.000,00 динара са траженом законском затезном каматом од пресуђења до исплате на име трошкова парничног поступка је одбијен (став 2 изреке). Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка у укупном износу од 574.000,00 динара са законском затезном каматом од доспелости до исплате (став 3 изреке).

Против ове пресуде жалбу је благовремено изјавио тужилац побијајући је у целости из свих законом предвиђених разлога.

Тужени је благовремено поднео одговор на жалбу.

Жалба тужиоца није основана.

Испитујући побијану пресуду у границама разлога наведених у жалби, пазећи по службеној дужности на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 386 став 3 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011 и 55/2014), овај суд је утврдио да је првостепена пресуда донета без битних повреда одредаба парничног поступка, на основу потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања, на које је правилно примењено материјално право.

Према утврђењу првостепеног суда дана 28.11.2011. године Одељење за планирање и изградњу Градске управе Града ... је на захтев тужиоца издало информацију о локацији бр. ... који документ се односи на изградњу стамбено-пословног објекта на к.п. бр. ... и ... к.о.

На основу наведене информације тужилац је дана 1.12.2011. године поднео Градској управи ..., Одељењу за планирање и изградњу захтев за издавање локацијске дозволе за изградњу стамбено-пословног објекта на напред наведеним парцелама.

Тужилац је од Одељења за планирање и изградњу добио обавештење од 8.12.2011. године да исто није у могућности да изда локацијску дозволу до израде урбанистичког плана (План детаљне регулације „Стари Град“ у ...), који ће служити као плански основ за издавање локацијске дозволе и одобрења за изградњу које обавештење је тужилац примио 24.1.2012. године.

Тужилац је са ЈП „...“ ... закључио уговор о изради пројекта препарцелације, па су решењем РГЗ од ... године к.п. бр. ... и к.п. бр. ... к.о. ... спојене у једну кат. парц.

Комисија за планове је на седници одржаној дана 28.5.2012. године на којој је присуствовао и законски заступник тужиоца, заузела став да одељење за планирање и изградњу треба да провери став надлежног Министарства, и након тога урбанистички пројекат поново достави Комисији за планове на разматрање.

Комисија за планове Града ... је на 84. Седници која је одржана 12.9.2012. године на дневни ред уврстила и давање мишљења на урбанистички пројекат за изградњу, известиоца ЈП „...“ ..., а инвеститора, овде тужиоца. На седници је донет закључак да предметни урбанистички пројекат треба допунити одговарајућим, графичким прилогом и анализом, како би се сагледало да ли и како се предметни објекат својим обимом и габаритом уклапа у окружење.

Закључком Одељења за планирање и изградњу од 16.11.2012. године обавештен је тужилац да се урбанистички пројекат за изградњу не потврђује из разлога јер је прихваћено мишљење Комисије за планове са седнице одржане 7.11.2012. године утврдила недостатке описане у извештају од 7.11.2012. године и није дала позитивно мишљење на предметни пројекат.

На наведени закључак тужилац је изјавио приговор Градском већу туженог, који је одбијен закључком од 24.1.2013. године.

Решењем Одељења за планирање и изградњу од 27.11.2012. године одбијен је захтев тужиоца за издавање локацијске дозволе за изградњу стамбено-пословног објекта на кат. парц. бр. ... к.о. На ово решење тужилац је изјавио надлежном Министарству жалбу, поводом које је наведено решење поништено и предмет је враћен првостепеном органу на поновни поступак.

Решењем Одељења за планирање и изградњу од 23.4.2013. године је одбијен захтев тужиоца за издавање локацијске дозволе, на које решење је тужилац изјавио надлежном Министарству жалбу, поводом које је наведено решење поништено и предмет је враћен првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање.

Дана 26.6.2013. године Одељења за планирање и изградњу градске управе Града ... је потврдило да је урбанистички пројекат за изградњу кат. парц. бр. ... к.о. ..., инвеститора овде тужиоца, изграђен у складу са регулационим планом „Стари град“ у ..., који је сагласно Одлуци о преиспитивању планова остао да важи у целости и Законом о планирању и изградњи.

Решење о локацијској дозволи којим је издата инвеститору, овде тужиоцу локацијска дозвола за изградњу стамбено-пословног објекта у ... на к.п. бр. ... к.о. ... је донето дана 3.7.2013. године.

Електродистрибуција је Градској управи туженог подносила захтев за издавање сагласности и услова за кабловски вод за стамбено-пословни објекат на кат. парц. бр. ... к.о. ... од 3.4.2014. године и Одељење за планирање и изградњу захтевом за допуну предмета од 20.5.2014. године је обавестило Електродистрибуцију ... да њихов захтев за издавање одобрења за постављање подземног нисконапонског вода садржи недостатак због којег се по истом не може поступати, уз позив да се достави сагласност од Града ... за постављање предметног кабла.

Закључком Одељења за планирање и изградњу од 11.9.2014. године је одбачен поднесак Електродистрибуције ... за издавање одобрења за постављање нисконапонског кабловског вода.

Електродистрибуција је дана 3.12.2014. године поново поднела захтев за издавање сагласности за постављање подземног нисконапонског кабловског вода Градској управи Града ... и закључком Одељења за планирање и изградњу је одбачен захтев. На тај закључак је Електродистрибуција изјавила жалбу, а решењем надлежног Министарства од 10.2.2015. године закључак је поништен.

Решењем Одељења за планирање и изградњу од 24.3.2015. године је одобрено Електродистрибуцији ... и тужиоцу постављање нисконапонског кабловског вода да кабловске прикључне кутије на стамбено-пословном објекту тужиоца на кат. парц. бр. ... к.о.

Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре је сачинило записник о извршеном инспекцијском увиду у решење о локацијској дозволи од 3.7.2013. године за изградњу стамбено-пословног објекта у ... на кат. парц. бр., констатујући да то решење није издато сагласно одредби чл. 54 Закона о планирању и изградњи и да није у складу са важећом планском документацијом и да ће на основу утврђеног налаза стања урбанистички инспектор наложити решењем надлежном, органу поништавање решења о локацијској дозволи.

Решењем Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре од 14.10.2014. године наложено је Одељењу за планирање и изградњу Градске управе Града ... да поништи решење о локацијској дозволи за изградњу стамбено-пословног објекта у ... на кат. парц. бр., уз образложење да решење о локацијској дозволи није издато сагласно одредбама планске документације која се односи на минимална растојања планираног објекта од бочних граница парцеле и да то решење није издато у складу са одредбама Генералног плана ... које се односи на спровођење тог плана, кроз израду плана нижег реда.

Решењем Одељења за планирање и изградњу Градске управе Града ... од 2.7.2015. године је поништено по службеној дужности решење о локацијској дозволи Одељења за планирање и изградњу Градске управе ... од 3.7.2013. године за изградњу стамбено-пословног објекта на кат. парц. бр. Тужилац је на ово решење изјавио жалбу која је решењем Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре усвојена и решење је поништено.

Одељење за планирање и изградњу је донело закључак од 13.11.2015. године којим је обустављен поступак поништаја правноснажног решења о локацијској дозволи од 3.7.2013. године издате тужиоцу због непостојања услова за даље вођење поступка. Против овог закључка тужилац је изјавио жалбу која је решењем Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре од 21.12.2015. године усвојена и закључак је поништен и предмет враћен на поновни поступак.

Закључком Одељења за планирање и изградњу од 13.1.2016. године је обустављен поступак поништаја правноснажног решења о локацијској дозволи од 3.7.2013. године који је издат овде тужиоцу, ВВ и ГГ за изградњу стамбено-пословног објекта на кат. парц. бр. ... к.о. ..., због непостојања услова за даље вођење поступка.

Закључком Одељења за планирање и изградњу од 13.10.2015. године је прекинут поступак по захтеву ВВ, ГГ и овде тужиоца за изградњу стамбено-пословног објекта на кат. парц. бр. ... к.о. ..., због непостојања услова за даље вођење поступка.

Тужилац је подносио жалбе Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре због не доношења решења у прописаном року од стране првостепеног органа.

Закључком Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре од 30.1.2015. године је обустављен поступак по жалби тужиоца изјављеној због ћутања управе, односно не поступања Градске управе града ... по решењу Министарства од 19.8.2015. године.

Тужилац је поднео Одељењу за планирање и изградњу захтев за издавање употребне дозволе и решењем од 27.11.2015. године је одобрена инвеститорима ВВ,

ГГ и тужиоцу употреба стамбено-пословног објекта изграђеног на кат. парц. бр. ... к.о.

Тужилац је као оштећени поднео оптужни предлог, против ДД, ЋЋ и ЕЕ, стављајући им на терет извршење кривичног дела злоупотребе службеног положаја у саизвршилаштву. Пресудом Основног суда у Лозници, К. 241/15 од 11.3.2016. године оптужени ЋЋ и ЕЕ су ослобођени од оптужбе да су извршили кривично дело злоупотреба службеног положаја.

Нису основани жалбени наводи тужиоца којима се истиче да је побијана пресуда захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП. Изрека пресуде је јасна и сагласна разлозима садржаним у образложењу пресуде. Образложење пресуде садржи разлоге о свим чињеницама битним за пресуђење. Утврђене чињенице су сагласне садржини изведених доказа. Сходно наведеном, побијана пресуда не садржи недостатке због којих се не би могла испитати.

Жалбени наводи тужиоца којима се указује на погрешно утврђено чињенично стање и на погрешну оцену доказа нису основани. Суд је на основу чланова 7, 8 и 229 ЗПП овлашћен да одлучи које ће чињенице узети као доказане, а чињеничну грађу за своју одлуку првостепени суд је формирао из приложених и изведених доказа током првостепеног поступка. Оцена доказа првостепеног суда, то јест разлози наведени за утврђене чињенице су јасни и логични, непротивречни међусобно и непротивречни садржини изведених доказа због чега овај суд нема разлога да сумња у савесност, брижљивост и свеобухватност поступања првостепеног суда приликом оцене доказа.

Супротно жалбеним наводима тужиоца правилно је првостепени суд утврдио да поступак за издавање локацијске дозволе траје 90 дана, у ситуацији када је документација која се подноси уз захтев за издавање исте потпуна и постоји одговарајући урбанистички план. У конкретном случају, у време подношења захтева за издавање локацијске дозволе од стране тужиоца, био је на снази Регулациони план „Стари град“ који план није садржао параметре за изградњу објекта у зони у којој је требао да се гради објекат тужиоца. Такође, урбанистички пројекат је имао техничких недостатака, било је неусклађености урбанистичког пројекта са важећим планским актима. Због наведеног је поступак издавања локацијске дозволе трајао дужи, а не из разлога неправилног рада органа туженог. Урбанистички пројекат није могао бити потврђен из разлога што није био у складу са планом вишег реда, односно Регулационим планом, а ни Генералним планом, који је план вишег реда у односу на Регулациони. Урбанистички пројекат није испуњавао урбанистичко-техничке услове у односу на важећи урбанистички план, која чињеница се могла утврђивати у управном поступку пред управним органима путем вештака грађевинске струке, док се утврђивање тих чињеница не може вршити у судском поступку, јер расправљање истог не спада у судску надлежност.

Правилан је закључак првостепеног суда да је пре доношења решења о прикључењу објекта на електромеру, требало разрешити имовинскоправне односе на парцели преко које је требало да пређе нисконапонски кабловски вод, те је након што су разрешени сувласнички односи донето решење којим је одобрено постављање нисконапонског кабла. Наиме, како је као сувласник на парцели био уписан овде тужени, по закључењу уговора између Електродистрибуције ... и ЈП „...“ којим је установљена службеност ради постављања нисконапонског кабла преко парцеле туженог, донето је и наведено решење.

Чланом 35 став 2 Устава Републике Србије је прописано да свако има право на накнаду материјалне и нематеријалне штете коју му незаконитим или неправилним радом проузрокује државни орган, ималац јавног овлашћења, орган аутономне покрајине или орган јединице локалне самоуправе. Према члану 172 став 1 ЗОО, правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција. За одговорност правног лица по овом основу потребно је да је штета настала због незаконитог или неправилног рада његових органа. Незаконит рад се манифестује као поступање противно закону, другом пропису или општем акту или пропуштање да се закон, други пропис или општи акт примени, или као радња противна обичајима и правилима норме, док се као неправилан рад сматра предузимање оних радњи које нису у складу са општим нормама у вршењу службе, односно делатности, а којима је грађанима, односно правним лицима причињена штета. Да би тужени био одговоран за накнаду штете, потребно је да је штета настала и да постоји узрочна веза између незаконитог и неправилног рада њених органа и настале штете. Тужилац у спроведеном поступку није доказао да су органи туженог поступали незаконито у обављању својих послова, нити је доказао постојање узрочно-последичне везе између поступања органа туженог и штете за коју тужилац тврди да је настала. Из приложеног доказног материјала и расправног резултата не произилази да је поступање органа туженог према тужиоцу било незаконито или неправилно, нити је имало обележја злонамерности или шиканозности, као и да између радњи које су органи тужене предузимали у конкретним чињенично описаним ситуацијама и наступања евентуалне штете по тужиоца постоји непосредна узрочност.

У ситуацији када тужилац неправилан и незаконит рад органа туженог, којим му је, по његовој тврдњи, причињена штета, није доказао, следом правила о терету доказивања из члана 231 ЗПП, правилан је став првостепеног суда да се на страни туженог нису стекли елементи одговорности за накнаду штете према правилима из члана 172 ЗОО.

Због изложеног, а применом одредбе члана 390 ЗПП, одлучено је као у ставу 1. изреке.

С обзиром на то да тужилац није постигао успех са изјављеном жалбом, а да одговор туженог на жалбу тужиоца није био од утицаја на пресуђење, на основу члана 154 став 1 ЗПП, одлучено је као у ставу 2. изреке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

ЂУРА ТАМАШ, с.р.

з.т.о:

Напомена:

Рев 1016/2017 од 22.08.2017. године, одбија се као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4586/16 од 08.02.2017. године.